

[Alfred Jensen.]

retning er det jo; det kan vi naturligvis hilse med glæde, og det forslag kan vi gå ind for.

Men det forbavser os noget, at man ikke har taget de andre spørgsmål op til mere alvorlig overvejelse og dette ud fra den forudsætning, at lettelser skulle tilvejebringes. Jeg tænker her på forhøjelsen af det skattefrie forsikringsbeløb, og jeg tænker på forhøjelsen af det skattefrie forsørgerfradrag. Forsikringsfradraget har der været diskuteret vildt og voldsomt om i pressen, og de, der stillede forslag i udvalget om en forhøjelse, har vel nået det, de ønskede at opnå, nemlig at give det udseende af udover landet, at det pågældende parti var særlig interesseret i at få lettelser i skattebyrden for en bestemt del af befolkningen. Det kan ikke være tilfredsstillende hverken for de grupper, der ville få fordel af det, eller for andre partier her i salen. Efter min opfattelse burde man have bestræbt sig for at nå frem til at tilvejebringe en løsning på dette område, selvom den blev af midlertidig karakter. Man har diskuteret spørgsmålet, men ladet det ligge.

Hvad forsørgerfradraget angår, da har man, såvidt jeg kan se, ikke diskuteret problemet — i hvert fald forekommer der ikke noget i betænkningen derom; det skulle da lige være, at smudstillægget og stedtillægget, som jeg forstår man har diskuteret, betragtes som en forhøjelse af forsørgerfradraget. Jeg kan se, at man også har diskuteret at give lønarbejdere et særligt fradrag, fordi lønarbejdernes eller lønmodtagernes indtægter, må jeg måske hellere sige, er mere kontrollable end adskillige andre medborgeres indkomster. Selvom jeg ikke har noget imod en sådan løsning, overser jeg dog ikke, at et sådant særligt fradrag for lønmodtagere ikke løser problemet forsørgerfradrag, for der findes adskillige, som ikke er lønmodtagere, men som alligevel er interesseret i at få forsørgerfradraget forhøjet. Jeg ved godt, at man vil sige, at det i nogen grad er imødekommet ved de lempelser, der er foreslået for alders- og invaliderentemodtagere, kronisk syge m. fl., men alligevel er det min opfattelse, at vi har andre grupper af medborgere, som trænger til en forhøjelse af forsørgerfradraget. Det har egentlig ikke været diskuteret at foretage en sådan forhøjelse i al almindelighed. Det forekommer mig at være ganske urimeligt under de forhold, vi lever under i øjeblikket. Jeg har gang på gang fastslået, at da man fastsatte disse tillæg eller fradrag, hvad man nu vil kalde dem, i 1922, var der diskussion om,

hvorvidt de var tilstrækkelig store, men nu er prisniveauet steget ca. 70 pct. over, hvad det var dengang, og så er det urimeligt at køre med de samme fradragsbeløb, både hvad forsikrings- og forsørgerfradrag angår. Det er vor opfattelse, at her har manden med den lille indkomst et moralsk krav på, at der sker en ændring i skattelovgivningen, og det så meget mere som netop i denne situation stiger de indirekte skatter, der jo hviler hårdt på manden og kvinden med den lille indkomst. Dertil kommer, at priserne stiger, og det er jo en kendsgerning, at skatteydere med beskedne indkomster får vanskeligere og vanskeligere ved at klare de daglige udgifter — det er noget, som jeg vil tro selv rigsdagsmænd kender til —, og det, der bliver tilovers til skatten, er meget småt.

Jeg tror ikke, man behøver at bruge andre og stærkere bemærkninger for at anskueliggøre, hvor nødvendigt det er, at man tager fat på at løse dette problem. Jeg ved meget vel, at udvalget har diskuteret det og er kommet til den overbevisning, at det ikke er muligt at imødekomme de ønsker, der er fremsat på disse to felter fra de mindrebedlede her i Danmark, men det er karakteristisk, at hvadenten vi diskuterer dette spørgsmål i 1950, eller vi har diskuteret det i 1949, 1948 eller 1947, har der aldrig været mulighed derfor; der har aldrig været råd dertil, selvom man kunne påvise, at der var et stort overskud i statskassen. Nej, spørgsmålet er ikke, om forholdene tillader det, om mulighederne for en lettelse er tilstede, nej, spørgsmålet er, om viljen er tilstede. Vi behandlede forleden dag et forslag om en tillægsskat på store indkomster. Da understregede jeg, at det herigennem er godtgjort, at vi ikke tager så meget i skat af de store indkomster, som vi kan tage, og at det derfor er muligt at lægge en større skat på de store indkomster for at sikre, at de små indkomster kommer til at betale noget mindre i skat.

Jeg og mit parti kan ikke erklære os tilfredse med den betænkning, der foreligger, og med det enlige ændringsforslag, som — bevares — er et skridt i den rigtige retning, og derfor har vi valgt at stille ændringsforslag angående disse fradrag og de andre spørgsmål, som jeg omtalte. Det fremgår ikke af betænkningen, om udvalget har behandlet disse tanker eller ej.

Vi har stillet seks ændringsforslag. De to første drejer sig om en forhøjelse af forsikringsfradraget og forsørgerfradraget. Det er allerede nævnt, at prisniveauet siden april 1922 er steget med ca. 70 pct. Efter vor op-